Ročník 1968

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 48 Vydána dne 29. prosince 1968 Cena Kčs 1,20

OBSAH:

178. Vyhláška předsedy vlády, kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců

179. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o některých dalších změnách vyhlášky Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb.

180. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb.

181. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí, jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb.

182. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti uchazečům o zaměstnání

183. Vyhláška ministerstva kultury a informací, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 196/1954 Ú. l. (č. 220/1954 Ú. v.) o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl

184. Vyhláška ministerstva financí k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

185. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby v zákoně č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

178

VYHLÁŠKA

předsedy vlády

ze dne 17. prosince 1968,

kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců

Předseda vlády vyhlašuje podle § 63 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, připojené opatření Ústřední rady odborů ze dne 4. prosince 1968 o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců.

Ing. **Černík** v. r.

OPATŘENÍ

Ústřední rady odborů

ze dne 4. prosince 1968

o změnách v organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců

Ústřední rada odborů stanoví se souhlasem vlády Československé socialistické republiky podle § 63 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb. (dále jen „zákon"), a podle čl. 13 písm. h) a čl. 42 stanov Revolučního odborového hnutí:

Čl. I

Opatření Ústřední rady odborů ze dne 22. prosince 1958, o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, uveřejněné vyhláškou předsedy vlády č. 91/1958 Sb., ve znění vyhlášek č. 191/1960 Sb. a č. 6/1967 Sb. (dále jen „opatření"), se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 2 zní:

„§ 2

Nemocenské pojištění pracovníků a občanů postavených jim v nemocenském pojištění na roveň (dále jen „nemocenské pojištění") se provádí v závodech a v orgánech Revolučního odborového hnutí určených v dalších částech tohoto opatření."

2. Část druhá zní:

„Část druhá

Orgány nemocenského pojištění a jejich úkoly

§ 7

Orgány v závodě

(1) Závodní výbor řídí provádění nemocenského pojištění v závodě a dbá, aby se uskutečňovalo podle platných předpisů v souladu se zájmy pracujících a aby se s jeho prostředky řádně hospodařilo.

(2) Jako orgán závodního výboru působí při provádění nemocenského pojištění komise národního pojištění. Jsou-li v závodě zřízeny dílenské výbory Revolučního odborového hnutí, působí při provádění nemocenského pojištění jako jejich orgány také dílenské komise národního pojištění. Těmto orgánům náleží zejména rozhodování o dávkách podle dalších ustanovení opatření a podle předpisů o dávkách.*) Není-li komise národního pojištění (dílenská komise národního pojištění) zřízena, vykonává její působnost závodní (dílenský) výbor přímo.

(3) Odborové orgány uvedené v předchozích odstavcích vykonávají v závodě také působnost, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.**)

(4) O zřizování komisí národního pojištění uvedených v odstavci 2 a o způsobu jednání a usnášení odborových orgánů v závodě ve věcech nemocenského pojištění platí organizační směrnice Revolučního odborového hnutí. Výdaje spojené s činností orgánů podle předchozích odstavců hradí závodní výbor z vlastních prostředků.

(5) Při provádění nemocenského pojištění v závodě spolupůsobí závod způsobem stanoveným v dalších částech opatření a v předpisech o dávkách.*)

§ 8

Správa nemocenského pojištění

(1) Úkoly, které náleží Revolučnímu odborovému hnutí v nemocenském pojištění a uskutečňují se mimo závody, plní Správa nemocenského pojištění (dále jen „Správa"), zřízená Ústřední radou odborů.***)

(2) Správa se podílí jako orgán Revolučního odborového hnutí také na úkolech, které Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.

(3) Správa je oprávněna svým jménem nabývat práv a zavazovat se, vystupovat před soudy a jinými státními orgány, žalovat a být žalována.†)

(4) Působnost Správy vykonávají:

— okresní správy nemocenského pojištění zřízené pro okresy (dále jen „okresní správa"),
— krajské správy nemocenského pojištění zřízené pro kraje (dále jen „krajská správa"),
— Česká správa nemocenského pojištění (dále jen „Česká správa") se sídlem v Praze,
— Slovenská správa nemocenského pojištění (dále jen „Slovenská správa") se sídlem v Bratislavě,

*) Např. vyhláška č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění, a vyhláška č. 95/1968 Sb., o poskytování přídavků na děti v nemocenském pojištění.

**) § 10 odst. 1 a 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, § 51 vyhlášky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, a § 87 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení.

***) Usnesení IX. plenárního zasedání Ústřední rady odborů ze dne 26. září 1968.

†) Právní subjektivita byla Správě udělena podle čl. 42 stanov Revolučního odborového hnutí usnesením IX. plenárního zasedání Ústřední rady odborů ze dne 26. září 1968.

— Ústřední správa nemocenského pojištění (dále jen „Ústřední správa") se sídlem v Praze.

(5) Okresní a krajské správy v České socialistické republice jsou podřízeny České správě, ve Slovenské socialistické republice Slovenské správě, přičemž okresní správy jsou přímo podřízeny krajským správám.

(6) Náklady na činnost České správy a okresních a krajských správ v České socialistické republice se hradí z rozpočtu České správy. Náklady na činnost Slovenské správy a okresních a krajských správ ve Slovenské socialistické republice se hradí z rozpočtu Slovenské správy. Náklady na činnost Ústřední správy se hradí z rozpočtů České správy a Slovenské správy.

§ 9

Okresní správa

(1) Okresní správa je řídícím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění v okrese, pro který je zřízena. Přitom v okruhu své působnosti zejména

a) řídí provádění nemocenského pojištění;

b) zajišťuje na úseku nemocenského pojištění jednotný postup a dodržování socialistické zákonnosti;

c) vyřizuje připomínky, stížnosti a dotazy občanů a organizací;

d) vyvíjí informační a instruktážní činnost a školí odborový aktiv o otázkách nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;

e) kontroluje provádění nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky v závodech;

f) rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím orgánů nemocenského pojištění v závodech v dávkových věcech nemocenského pojištění;

g) rozhoduje o otázkách pojistného poměru (§ 43 odst. 1);

h) ukládá placení přirážky k pojistnému nemocenského pojištění podle § 27;

i) hájí zájmy nemocenského pojištění a zastupuje Správu; jedná v těchto věcech se státními orgány a s organizacemi;

j) provádí nemocenské pojištění pracovníků malých závodů;

k) plní další úkoly, které na ni přenesla v rámci své působnosti Česká správa nebo Slovenská správa.

(2) Okresní správa je příslušná pro závody a malé závody, které mají sídlo v obvodu její působnosti.

(3) Okresní správa v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, projednává tyto otázky s příslušnými orgány okresního národního výboru a jinými orgány a společenskými organizacemi v okrese a spolupůsobí ve věcech péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v jejich kontrole.

(4) V čele okresní správy je správní komise a vedoucí.

(5) Správní komise se skládá z volených zástupců odborových svazů působících v okrese. Ze svého středu si volí předsedu a místopředsedu. Správní komise projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o výsledcích činnosti, jakož i otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které jí vedoucí předloží. Správní komise rozhoduje:

a) o odvoláních proti rozhodnutím ve věcech nemocenského pojištění [odstavec 1 písm. f)];

b) o opatřeních k odstranění tvrdosti podle § 63 odst. 3 zákona, pokud toto rozhodování je v jednotlivých případech svěřeno okresní správě.

(6) Vedoucí okresních správ na území České socialistické republiky a jejich zástupce pověřuje touto funkcí a odvolává je z ní ředitel České správy, na území Slovenské socialistické republiky ředitel Slovenské správy. Vedoucí jedná za okresní správu a může tím pověřit i jiné pracovníky okresní správy. Vedoucí pozastaví provedení usnesení správní komise, má-li za to, že je protiprávní, a předloží je neprodleně krajské správě; její stanovisko je pro okresní správu závazné.

§ 9a

Krajská správa

(1) Krajská správa je řídícím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění v kraji, pro který je zřízena. Přitom v okruhu své působnosti zejména

a) pečuje o řádné provádění nemocenského pojištění a řídí činnost okresních správ;

b) zajišťuje v nich na úseku nemocenského pojištění jednotný postup a dodržování socialistické zákonnosti;

c) vyvíjí informační a instruktážní činnost a organizuje a provádí školení pracovníků Správy a odborového aktivu o otázkách nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;

d) kontroluje provádění nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky v okresních správách i v závodech;

e) rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím okresních správ [§ 9 odst. 1 písm. f) až h)];

f) hájí zájmy nemocenského pojištění a zastupuje Správu, jedná v těchto věcech se státními orgány a s organizacemi;

g) vede rejstřík závodů, v nichž se provádí nemocenské pojištění, a evidenci malých závodů;

h) vybírá, předpisuje a vymáhá pojistné a penále, vybírá a vymáhá přirážku k pojistnému;

i) zpracovává a kontroluje výkazy předkládané závody, spravuje prostředky nemocenského pojištění, na základě zjištěných závad předpisuje závodům a malým závodům k úhradě částky, o něž byly tyto prostředky zkráceny,

a vymáhá je na nich; zjišťuje i jiné škody vzniklé při provádění nemocenského pojištění a vymáhá jejich náhrady;

j) vede účetnictví nemocenského pojištění a sestavuje předepsané účetní výkazy;

k) připravuje podklady pro sestavení rozpočtu nemocenského pojištění a kontroluje jeho plnění;

l) plní další úkoly, které na ni přenesla v rámci své působnosti Česká správa nebo Slovenská správa.

(2) Krajská správa je příslušná pro okresní správy, závody a malé závody, které mají sídlo v obvodu její působnosti.

(3) Krajská správa v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, projednává tyto otázky s příslušnými orgány národních výborů i s jinými orgány a společenskými organizacemi v kraji a spolupůsobí ve věcech péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v jejich kontrole.

(4) V čele krajské správy je správní komise a vedoucí.

(5) Správní komise se skládá z volených zástupců odborových svazů působících v kraji. Ze svého středu si volí předsedu a místopředsedu. Správní komise projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o výsledcích činnosti, jakož i otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které jí vedoucí předloží. Správní komise rozhoduje:

a) o odvoláních proti rozhodnutím ve věcech nemocenského pojištění [§ 9 odst. 1 písm. f) až h)];

b) o opatřeních k odstranění tvrdostí podle § 63 odst. 3 zákona, pokud toto rozhodování je v jednotlivých případech svěřeno krajské správě.

(6) Vedoucí krajských správ na území České socialistické republiky a jejich zástupce pověřuje touto funkcí a odvolává je z ní ředitel České správy, na území Slovenské socialistické republiky ředitel Slovenské správy. Vedoucí jedná za krajskou správu a může tím pověřit i jiné pracovníky krajské správy, popřípadě i vedoucího některé okresní správy v obvodu své působnosti. Vedoucí pozastaví provedení usnesení nebo rozhodnutí správní komise, má-li za to, že je protiprávní, a předloží je neprodleně nadřízené České správě nebo Slovenské správě; její stanovisko je pro krajskou správu závazné.

(7) Na území hlavního města Prahy náleží působnost krajské správy Pražské správě nemocenského pojištění (dále jen „Pražská správa"); na území hlavního města Slovenska Bratislavy náleží tato působnost Bratislavské správě nemocenského pojištění (dále jen „Bratislavská správa"). Kde se v předpisech o nemocenském pojištění mluví o krajské správě, rozumí se tím i Pražská správa a Bratislavská správa. Pražské správě a Bratislavské správě náleží v obvodech města také působnost okresních správ; provádějí přitom i nemocenské pojištění pracovníků malých závodů. Za tím účelem se pro jednotlivé městské obvody v Praze a v Bratislavě zřizují obvodní komise.

§ 10

Vrcholné orgány nemocenského pojištění

(1) Ústřední rada odborů vykonává funkci vrcholného orgánu nemocenského pojištění stanovenou v § 54 zákona jednak přímo, jednak prostřednictvím vrcholných národních všeodborových orgánů a České správy, Slovenské správy a Ústřední správy.

(2) Ústřední rada odborů

a) projednává zásady základních koncepcí, výhledů a perspektiv nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímá k nim stanoviska;

b) projednává zásady federálních právních úprav v oboru nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímá k nim stanoviska;

c) vydává na základě zákonných zmocnění právní předpisy o nemocenském pojištění;

d) projednává zprávy o stavu a vývoji nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a přijímá k nim závěry;

e) jedná o otázkách, jejichž projednání si vyžádá;

f) jmenuje a odvolává ředitele Ústřední správy a jeho zástupce.

(3) Vrcholné národní všeodborové orgány

a) projednávají koncepční otázky nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení ve své oblasti a zaujímají k nim stanoviska;

b) projednávají návrhy na úpravy nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a zaujímají k nim stanoviska;

c) projednávají a schvalují návrhy plánů a rozpočtů nemocenského pojištění a výsledky jeho hospodaření;

d) jednají o otázkách, jejichž projednání si vyžádají;

e) jmenují a odvolávají ředitele České správy a ředitele Slovenské správy a jejich zástupce a členy správních sborů České správy a Slovenské správy z řad odborníků navržených vědeckými a odbornými institucemi.

§ 10a

Česká správa a Slovenská správa

(1) Úkoly Správy, které přesahují působnost krajských a okresních správ, vykonává v České socialistické republice Česká správa, ve Slovenské socialistické republice Slovenská správa. Česká správa a Slovenská správa je v oblasti své působnosti řídícím a kontrolním orgánem nemocenského pojištění.

(2) Při výkonu své působnosti Česká správa a Slovenská správa zejména

a) řídí nemocenské pojištění a činnost všech podřízených organizačních složek Správy;

b) plní výzkumné úkoly v nemocenském pojištění, provádí rozbory jeho stavu a vývoje a účastní se na perspektivních studiích o jeho rozvoji, na zpracování dlouhodobých výhledů a na přípravě návrhů zásadních úprav;

c) v rámci působnosti, která Revolučnímu odborovému hnutí náleží při součinnosti a kontrole v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení, sleduje z hlediska zájmů pracujících jejich uskutečňování a spolupůsobí v těchto věcech a při jejich kontrole; podílí se též na výzkumných úkolech týkajících se těchto oborů i jiných souvisejících otázek životní úrovně a sociální politiky;

d) provádí z hlediska zájmů pracujících rozbory a hodnocení stavu a vývoje nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení, vypracovává návrhy na opatření a úpravy v těchto věcech, vyjadřuje se k návrhům podávaným jinými orgány včetně návrhů právních předpisů, připravuje podklady pro jednání o těchto otázkách a účastní se jejich projednávání včetně mezinárodních styků;

e) dozírá na správné uskutečňování nemocenského pojištění a na dodržování socialistické zákonnosti při jeho provádění; v rámci této působnosti je oprávněna mimořádně zrušit pravomocné rozhodnutí nižšího orgánu nemocenského pojištění, jestliže jím byl porušen zákon a jestliže od nabytí právní moci dosud neuplynuly více než tři roky; její stanovisko je pro nižší orgány závazné;

f) vydává instrukce a metodické pokyny ve věcech nemocenského pojištění;

g) projednává s příslušnými národními orgány otázky nemocenského pojištění, jakož i otázky vyplývající ze součinnosti a kontroly Revolučního odborového hnutí v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení;

h) projednává zásady a plán lázeňské péče s příslušnými orgány zdravotní správy, sjednává hospodářské smlouvy o poskytování lázeňské péče, organizuje rozdělování poukazů na ni a kontroluje její poskytování pracovníkům a jejich rodinným příslušníkům;

i) organizuje a vyvíjí propagační, informační a publikační činnost a vydává odborný časopis pro otázky nemocenského pojištění a pro související otázky, který je zároveň jejím Věstníkem; pečuje o výchovu a školení funkcionářů a pracovníků Správy ve věcech nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení a v součinnosti s příslušnými orgány odborových svazů též o výchovu a školení odborového aktivu;

j) spravuje prostředky nemocenského pojištění a provádí rozbory a kontrolu hospodaření s nimi;

k) sestavuje návrhy plánů a rozpočtů nemocenského pojištění, kontroluje jejich plnění a řídí a organizuje plánovací a rozpočtovou činnost podřízených organizačních složek Správy;

l) řídí a organizuje účetní službu nemocenského pojištění, soustřeďuje její výsledky a sestavuje předepsané zprávy a výkazy;

m) odpovídá za závazky Správy, pokud z opatření nebo z jiných právních předpisů nevyplývá něco jiného.

(3) V čele České správy a Slovenské správy je správní výbor a ředitel.

(4) Správní výbor České správy a správní výbor Slovenské správy se skládá z volených zástupců odborových svazů činných v oblasti jejich působnosti, ze zástupce ministerstva financí a z odborníků jmenovaných vrcholným národním všeodborovým orgánem na návrh vědeckých a odborných institucí. Ze svého středu si správní výbor volí předsedu a místopředsedu. Správní výbor projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti, zprávy o činnosti, otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které mu ředitel předloží. Činí také opatření k odstranění tvrdostí podle § 63 odst. 3 zákona.

(5) Ředitele České správy, ředitele Slovenské správy a zástupce ředitele jmenuje a odvolává vrcholný národní všeodborový orgán příslušný pro oblast její působnosti. Ředitel České správy a ředitel Slovenské správy jedná v rozsahu působnosti této správy za Správu a může tím pověřit i jiné pracovníky Správy. Pověřuje pracovníky Správy funkcí vedoucího a zástupce vedoucího v krajských a okresních správách a odvolává je z ní. Ředitel České správy a ředitel Slovenské správy odpovídá příslušnému odborovému orgánu za řádné plnění úkolů správy, kterou řídí, a podřízených organizačních složek Správy.

(6) V České správě a ve Slovenské správě působí dozorčí výbor složený z volených zástupců odborových svazů činných v oblasti její působnosti. Dozorčí výbor si volí ze svého středu předsedu. Dozorčímu výboru náleží kontrola hospodaření s prostředky nemocenského pojištění a schvalování výsledků hospodaření.

§ 10b

Ústřední správa

(1) Ústřední správa je společným orgánem nemocenského pojištění s působností pro celou Československou socialistickou republiku. Vykonává rovněž v ústředním měřítku působnost a činnosti, které Správě náležejí v péči o zdraví a v sociálním zabezpečení.

(2) Ústřední správa při výkonu své působnosti

a) zpracovává koncepce nemocenského pojištění, podílí se s příslušnými ústředními orgány na přípravě koncepcí sociálního zabezpečení, na přípravách řešení souvisejících otázek sociální politiky i péče o zdraví a vyjadřuje se k těmto koncepcím a otázkám;

b) připravuje, předkládá a projednává návrhy právních úprav ve věcech nemocenského pojištění i v jiných věcech spadajících do její působnosti, a účastní se projednávání právních úprav navrhovaných jinými orgány;

c) koordinuje iniciativní návrhy orgánů Revolučního odborového hnutí v oblasti nemocenského pojištění, péče o zdraví a sociálního zabezpečení;

d) projednává zásadní otázky lázeňské péče;

e) projednává zásady plánů a rozpočtů nemocenského pojištění a hospodaření s jeho prostředky;

f) je členem mezinárodních organizací sociálního zabezpečení, zastupuje v nich nemocenské pojištění a rozvíjí podle vlastního plánu mezinárodní styky v těchto věcech;

g) účastní se příprav, navrhování a sjednávání mezistátních úmluv o sociální politice a o sociálním zabezpečení (pojištění) a spolupůsobí při jejich výkladu.

(3) V čele Ústřední správy je správní výbor a ředitel.

(4) Správní výbor se skládá ze stejného počtu volených zástupců správních výborů České správy a Slovenské správy. Správní výbor si volí ze svého středu předsedu a místopředsedu. Projednává otázky zásadní povahy, plány činnosti a zprávy o činnosti Správy, otázky, jejichž projednání si vyžádá, a otázky, které mu ředitel předloží.

(5) Ředitele a jeho zástupce jmenuje a odvolává Ústřední rada odborů. Ředitel jedná za Správu a může tím pověřit i jiné pracovníky Správy.

§ 11

Společná ustanovení o orgánech nemocenského pojištění

(1) Podrobnosti o složení správních komisí, správních výborů, dozorčích výborů, obvodních a dávkových komisí v organizačních složkách Správy, o funkčním období těchto orgánů, o způsobu jejich ustavování, jednání a usnášení, o volbě jejich členů a předsedů a o jejich odvolávání upravuje jednací řád Správy, který vydá Ústřední správa. Jednací řád též upraví možnost zřizování a ustavování pomocných a pracovních skupin pro některé otázky a další podrobnosti potřebné pro řádnou funkci Správy.

(2) Členství a předsednictví v orgánech Správy uvedených v odstavci 1, jakož i v odborových orgánech nemocenského pojištění v závodech, je čestnou funkcí. O náhradách ušlého výdělku, cestovních a jiných hotových výloh, které vznikly členům a funkcionářům v souvislosti s výkonem funkce v těchto orgánech, platí ustanovení předpisů o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.*)

(3) Členové a funkcionáři orgánů nemocenského pojištění, jakož i pracovníci závodů a pracovníci Správy, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které mají zůstat utajeny a o nichž se dověděli v souvislosti s výkonem činnosti v nemocenském pojištění. Tato povinnost trvá i po skončení funkce, popřípadě pracovního poměru.

(4) Všechny orgány nemocenského pojištění jsou oprávněny v mezích své působnosti vyžadovat podle § 59 zákona od státních orgánů, jakož i od rozpočtových, hospodářských a jiných organizací pomoc a bezplatná sdělení potřebná pro provádění nemocenského pojištění a jeho správu.

(5) Všechny orgány nemocenského pojištění si navzájem poskytují veškerou pomoc potřebnou k provádění nemocenského pojištění Tuto pomoc jim poskytují na jejich dožádání i ostatní orgány a složky Revolučního odborového hnutí."

3. V § 14 odst. 3, v § 15 odst. 2 a 3 a v § 16 odst. 1 se slova „Ústřední rada odborů" nahrazují slovy „Ústřední správa, popřípadě Česká správa nebo Slovenská správa".

4. Ustanovení § 19 odst. 4 zní:

„(4) Na hospodaření s prostředky nemocenského pojištění ve Správě se vztahují předpisy o rozpočtových organizacích; Správa má přitom postavení rozpočtové organizace."

5. Ustanovení § 20 odst. 2 písm. e) zní:

„e) náklady spojené s prováděním nemocenského pojištění ve Správě,".

6. Ustanovení § 25 odst. 1 zní:

„(1) Jestliže závod je organizací, která odvádí pojistné do státního rozpočtu nebo do rozpočtu národního výboru jako součást odvodu z hrubého důchodu nebo zisku**) nebo jako součást odvodu zemědělské daně***), anebo je začleněn do takové organizace, vykazuje příslušné krajské správě na předepsaném výkazu dávek jen zúčtované dávky."

7. Ustanovení § 35 odst. 1 zní:

„(1) O peněžitých dávkách nemocenského pojištění a o přídavcích na děti (dále jen „dávky") rozhodují podle opatření a podle předpisů o dávkách nemocenského pojištění orgány v závodě (§ 7) a okresní a krajské správy (§ 9 a 9a)."

*) Vyhláška č. 134/1968 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

**) Vládní nařízení č. 100/1966 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb., č. 16/1968 Sb. a č. 148/1968 Sb.

***) Zákon č. 112/1966 Sb., o zemědělské dani.

8. Do § 38 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Okresní správa je oprávněna učinit rozhodnutí místo odborového orgánu v závodě, jestliže tento orgán odpírá zahájit řízení nebo jestliže sám o věci nerozhodl ve lhůtě, která mu byla okresní správou určena."

9. V § 39 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) V řízení o povinnosti vrátit neprávem poskytnutou nebo přeplacenou dávku se může odvolat také závod, kterému má být dávka vrácena, jestliže návrhu na vrácení přeplatku nebylo plně vyhověno."

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

10. Za § 41 se vkládá nový § 41a, který zní:

„§ 41a

O odvolání proti rozhodnutí odborového orgánu v závodě, který je v obvodu hlavního města Prahy nebo hlavního města Slovenska Bratislavy, rozhoduje příslušná obvodní komise (§ 9a odst. 7). O odvolání proti jejímu rozhodnutí rozhoduje správní komise příslušné Pražské správy nebo Bratislavské správy. V ostatním platí i zde ustanovení § 40 a 41."

11. Do § 43 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) O sporných otázkách pojistného poměru uvedených v odstavci 1 a o placení přirážky k pojistnému rozhoduje v hlavním městě Praze a v hlavním městě Slovenska Bratislavě příslušná obvodní komise. O odvolání proti jejímu rozhodnutí rozhoduje správní komise příslušné Pražské správy nebo Bratislavské správy."

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

12. V § 45 se zrušuje odstavec 1. Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 1 až 4.

13. § 47 zní:

„§ 47

Způsobilost k jednání před soudem

(1) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, zastupuje ve věcech nemocenského pojištění Správu v řízení před soudem krajská správa, která je pro projednávanou otázku příslušná podle § 9a odst. 2.

(2) Krajská správa je také oprávněna jménem Správy vymáhat pojistné, přirážku k pojistnému, penále, jakož i náhrady škody a náhrady vyplacených dávek.

(3) Česká správa a Slovenská správa jsou oprávněny převzít v řízení před soudem zastoupení Správy místo příslušné krajské správy nebo pověřit zastoupením místo ní některou jinou podřízenou organizační složku Správy."

14. Ustanovení § 53 včetně nadpisu zní:

„Řízení ve věcech nemocenského pojištění pracovníků malých závodů

§ 53

Pro řízení ve věcech nemocenského pojištění pracovníků malých závodů platí přiměřeně ustanovení části páté. Pro řízení v dávkových věcech platí tyto odchylky:

a) Nárok na dávky se uplatňuje u okresní správy, na území hlavního města Prahy u Pražské správy, na území hlavního města Slovenska Bratislavy u Bratislavské správy.

b) V dávkových věcech rozhodují dávkové komise, zřízené okresními správami. V Praze a v Bratislavě rozhodují v dávkových věcech obvodní komise.

c) O odvolání proti rozhodnutí dávkové komise rozhoduje správní komise okresní správy; proti jejímu rozhodnutí se lze odvolat ke krajské správě. Její rozhodnutí je konečné.

d) O odvolání proti rozhodnutí obvodní komise v Praze rozhoduje správní komise Pražské správy, o odvolání proti rozhodnutí obvodní komise v Bratislavě správní komise Bratislavské správy. Jejich rozhodnutí jsou konečná."

15. Kde se v opatření nebo v jiných předpisech o nemocenském pojištění mluví o okresní odborové radě, rozumí se tím napříště okresní správa nemocenského pojištění, kde se mluví o krajské odborové radě, rozumí se tím krajská správa nemocenského pojištění. Kde se mluví o Pražské odborové radě, rozumí se tím napříště Pražská správa nemocenského pojištění; stejné postavení má Bratislavská správa nemocenského pojištění.

Čl. II

Ve věcech nemocenského pojištění, v nichž bylo řízení zahájeno před 1. lednem 1969, přechází další řízení a rozhodování dnem 1. ledna 1969 na orgány příslušné podle tohoto opatření. Ustanovení nového znění části páté (§ 35 až 47) a § 53 opatření platí od 1. ledna 1969 i pro řízení zahájená před tímto dnem, jestliže v nich nebylo do 31. prosince 1968 pravomocně rozhodnuto.

Čl. III

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Předseda:

Poláček v. r.

179

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968

o některých dalších změnách vyhlášky Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s Ústřední radou odborů a se zúčastněnými ústředními orgány podle § 143 odst. 1 až 3 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon"):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 91/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 4 se zrušuje; v důsledku toho se dosavadní odstavec 5 označuje jako odstavec 4.

2. § 3 odst. 1 zní:

„(1) Funkcionářům národního výboru a funkcionářům komise lidové kontroly, u nichž se doba výkonu funkce považuje za zaměstnání (§ 41), a funkcionářům složek Revolučního odborového hnutí všech stupňů i ostatních složek Národní fronty uvolněným ze zaměstnání pro výkon funkce, kteří byli zaměstnáni v I. (II.) pracovní kategorii bezprostředně před počátkem výkonu této funkce, se započítává doba výkonu funkce jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie, jestliže se funkcionáři po skončení výkonu funkce vrátili do zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie pokud úprava podle odstavce 2 není pro ně výhodnější; to platí též, jestliže v době výkonu funkce vznikl jim nebo pozůstalým po nich nárok na dávky důchodového zabezpečení."

3. § 5 odst. 2 písm. a) a b) zní:

„a) doba vojenské služby v Rudé armádě od 1. ledna 1923 do 21. června 1941,

b) doba vojenské služby v československých legiích po 11. listopadu 1918,"

4. § 6 zní:

„§ 6

K § 7 odst. 1 písm. b) zákona

(1) Dobou odbojové činnosti a věznění (internace) z politických, národnostních nebo rasových důvodů v době nesvobody se rozumí:

a) doba vojenské služby v Rudé armádě od 7. listopadu 1917 do 31. prosince 1922 a od 22. června 1941 do 9. května 1945,

b) doba vojenské služby v československých legiích do 11. listopadu 1918,

c) doba vojenské služby ve vojenských jednotkách Slovenské republiky rad a v armádě Maďarské republiky rad v roce 1919,

d) doba účasti na protiválečných vzpourách za první světové války,

e) doba služby československého dobrovolníka ve španělské republikánské armádě (mezinárodních brigádách) v době od 19. července 1936 do 28. března 1939 a doba, kterou strávil v internačních táborech ve Francii,

f) doba vojenské služby v útvarech československých zahraničních armád, 1. československé armády na Slovensku a v jednotkách spojeneckých armád v období od 15. března 1939 do 9. května 1945,

g) doba služby v partyzánských jednotkách, které se zúčastnily přímých bojů s fašisty nebo záškodnické činnosti v týlu nepřítele buď na území československého státu a Sovětského svazu nebo v jiné evropské zemi,

h) doba pobytu ve spojeneckých zemích před vstupem do československé zahraniční nebo spojenecké armády v době od přestoupení československých hranic, nejdříve však od 15. března 1939, do dne vstupu do armády, jestliže jsou splněny podmínky pro uznání za příslušníka československé zahraniční nebo spojenecké armády,

ch) doba strávená v nacistických věženích, káznicích nebo koncentračních táborech (v internaci) v důsledku prokázané persekuce v období od 1. října 1938 do 5. května 1945 z politických, národnostních nebo rasových důvodů,

i) doba účasti na Slovenském národním povstání nebo na jiném domácím nebo zahraničním odboji v období od 15. března 1939 do 9. května 1945,

j) doba zajetí, pokud bylo v souvislosti s dobou započitatelnou podle tohoto ustanovení, nejdéle do 9. května 1945,

k) doba nutného léčení na následky nezaviněného zranění nebo onemocnění, vzniklých při výkonu služby (činnosti) nebo v souvislosti s omezením osobní svobody, pokud toto léčení bránilo výkonu zaměstnání, nejdéle do 9. května 1945.

(2) Polní službou se rozumí vojenská služba

a) v Rudé armádě za bojů proti nepřátelům Sovětského svazu (Sovětského Ruska) v době od 7. listopadu 1917 do 31. prosince 1922 a od 22. června 1941 do 9. května 1945,

b) v jednotkách 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu v době od 1. února 1942 do 9. května 1945 a v Polském legionu od 1. do 29. září 1939,

c) u polních útvarů v československých zahraničních armádách za druhé světové války za bojů ve Francii od 1. září 1939 do 17. června 1940, za bojů v Severní Africe od 1. listopadu 1940 do 31. srpna 1943 a za bojů na západní frontě od 6. června 1944 do 9. května 1945, jestliže se tyto útvary účastnily boje proti fašismu na západní frontě, a u polních útvarů ve spojeneckých armádách na západoevropském a jiných bojištích v době od 1. září 1939 do 9. května 1945,

d) výkonného letce v československé zahraniční armádě nebo ve spojenecké armádě, parašutisty shozeného nebo vysazeného v týlu nepřítele a v době od 1. srpna 1940 do 1. srpna 1941 též doba služby příslušníka pozemních útvarů, letišť a protiletadlového dělostřelectva v Anglii,

e) v 1. československé armádě na Slovensku v době Slovenského národního povstání od 29. srpna 1944,

f) československého dobrovolníka ve španělské republikánské armádě (mezinárodních brigádách) v době od 19. července 1936 do 28. března 1939,

g) u polních útvarů československých legií nebo ve spojeneckých armádách v době od 1. srpna 1914 do 11. listopadu 1918,

h) v útvarech uvedených v odstavci 1 písm. c) a g).

(3) Době polní služby se klade naroveň doba nutného léčení na následky nezaviněného zranění nebo onemocnění, vzniklých při výkonu polní služby, pokud toto léčení bránilo výkonu zaměstnání, nejdéle do 9. května 1945.

(4) Doby odbojové činnosti (odstavec 1) a služby v poli (odstavec 2 a 3) se prokazují potvrzením vydaným příslušným vojenským orgánem."

5. V § 9 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pracovnici, která je zaměstnána v zemědělství na státním (školním) statku nebo v jiné zemědělské organizaci, se započítává jako doba důchodového pojištění spolupracujícího člena rodiny jednotlivě hospodařícího rolníka též doba její účasti v období od 1. října 1948 do 31. prosince 1968 na výdělečné činnosti manžela, který byl jednotlivě hospodařícím rolníkem nebo spolupracujícím členem jeho rodiny, jestliže splňovala v té době podmínky stanovené pro důchodové pojištění spolupracujícího člena rodiny v § 1 odst. 3 vyhlášky č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1968 Sb. a č. 181/1968 Sb."

6. § 13 odst. 4 zní:

„(4) Prémie a podíly na hospodářských výsledcích*) se počítají do hrubých výdělků dosažených v té době, v níž byly vyplaceny."

7. § 14 odst. 3 zní:

„(3) Při výpočtu průměrného měsíčního výdělku se nehledí k době mateřské dovolené a další mateřské dovolené, ani když pracovnice nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství. Jestliže je to pro pracovnici výhodnější, nehledí se k době, po kterou jí byl po převedení na jinou práci pro těhotenství nebo mateřství poskytován vyrovnávací příspěvek, ani k příjmům dosaženým v této době."

8. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„§ 16a

Důchod jako hlavní zdroj výživy

K § 18 odst. 5, § 28 odst. 4, § 31 odst. 3 a § 122a zákona

Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem nečiní více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let."

9. § 19 zní:

„§ 19

K § 22 a § 107f odst. 6 zákona

Stal-li se plně (částečně) invalidním účastník odboje, který utrpěl poškození zdraví následkem účasti v odboji (věznění nebo internace z důvodů fašistické persekuce v době nesvobody), předpokládá se, že plná (částečná) invalidita vznikla v souvislosti s odbojovou činností (věznění, internací), není-li tato souvislost vyloučena povahou případu."

*) § 20 až 24 vyhlášky č. 101/1966 Sb.

10. V § 25 odst. 3 a v § 73 odst. 4 se mění hranice věku dítěte z 25 na 26 roků.

11. V § 27 odst. 2 písm. a) se částka 250 Kčs zvyšuje na 400 Kčs a částka 375 Kčs se zvyšuje na 600 Kčs.

12. V § 59 odst. 1 se za slova „vědečtí pracovníci" vkládá slovo „novináři,".

13. V § 60 odst. 2 se vypouští část věty za středníkem.

14. V § 60 odst. 3 se připojuje další věta, která zní: „Jde-li o dobrovolné zabezpečení umělce, započítává se z doby před 1. lednem 1969 jen doba, za kterou byl zaplacen příspěvek podle předpisů platných před tímto dnem (§ 62)."

15. § 62 zní:

„§ 62

Úhrada dlužného příspěvku

Okresní národní výbor může příspěvek dlužný za dobu před 1. lednem 1969 vybrat z běžného účtu umělce příkazem k vybrání, přitom platí obdobně předpisy o částkách, které nepodléhají výkonu soudních rozhodnutí*) Dlužný příspěvek lze uhradit srážkami z vyplácené dávky důchodového zabezpečení; vyplácená částka nesmí však klesnout pod nejnižší výměru důchodu."

16. § 65 odst. 1, 2 a 4 zní:

„§ 65

Nemocenské

(1) Umělcům náleží nemocenské, jsou-li pro nemoc nebo úraz uznáni dočasně neschopnými k výkonu své činnosti.

(2) Výkonným umělcům a artistům se poskytuje nemocenské od prvního dne pracovní neschopnosti. Spisovatelům, hudebním skladatelům, výtvarným umělcům, architektům, vědeckým pracovníkům a novinářům se poskytuje nemocenské od prvního dne pracovní neschopnosti, jestliže v důsledku pracovní neschopnosti nemohli přijmout nebo dokončit objednanou uměleckou práci; v ostatních případech jim náleží nemocenské od osmého dne pracovní neschopnosti.

(4) Za první tři kalendářní dny pracovní neschopnosti se snižuje výše nemocenského stanovená v předchozím odstavci o 20 %."

17. § 67a se zrušuje.

18. V § 71 odst. 3 pod písm. a) se označení Odborového svazu zaměstnanců školství a kultury mění na označení Odborového svazu pracovníků školství a vědy a pod písm. d) se slova „Československé ústředí knižní kultury" nahrazují slovy „ministerstvo kultury a informací nebo orgán jím pověřený."

19. V § 113 odst. 1 větě druhé se částka 50 Kčs zvyšuje na 70 Kčs.

20. V § 116 se částka 50 Kčs zvyšuje na 70 Kčs.

21. V § 123 písm. i) se za slova „vědeckých pracovníků," vkládá slovo „novinářů,".

22. Za § 145 se vkládá nový § 145a, který zní:

„§ 145a

Průměrný měsíční výdělek v mimořádných případech

K § 107c zákona

Průměrný měsíční výdělek účastníka odboje, který pro zdravotní poškození utrpěné v souvislosti s odbojovou činností změnil své dosavadní zaměstnání, se zjišťuje z hrubých výdělků stejně kvalifikovaných pracovníků v povolání, jež účastník odboje dříve vykonával, a to za posledních deset, popřípadě za posledních pět kalendářních roků před vznikem nároku na důchod, nebo jde-li o starobní důchod a je to výhodnější pro účastníka odboje, před rokem, v němž skončil zaměstnání."

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. **Tomášek** v. r.

*) § 319 občanského soudního řádu.

180

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968,

jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy, s Ústřední radou odborů a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 144 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon"):

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb. a č. 92/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 písm. b) zní:

„b) prémie poskytované z provozních prostředků družstva jako součást pracovní odměny a podíly na hospodářských výsledcích družstva; jiné prémie v rozsahu stanoveném ministerstvem práce a sociálních věcí,"

2. § 43 odst. 1 písm. b) zní:

„b) prémie poskytované z provozních prostředků družstva jako součást pracovní odměny a podíly na hospodářských výsledcích družstva; jiné prémie v rozsahu stanoveném ministerstvem práce a sociálních věcí,"

V témže odstavci se připojuje na konci nová věta, která zní:

„Za součást příjmů z pracovní činnosti se považuje též část příspěvku družstva na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení; tato část činí v době od 1. ledna 1964 do 31. prosince 1967 11,2 % a od 1. ledna 1968 12,5 % úhrnu příjmů z pracovní činnosti družstevníka uvedených pod písmeny a) až f)."

3. Za § 47 se vkládá nový § 47a, který zní:

„§ 47a

Důchod jako hlavní zdroj výživy

K § 47 odst. 4, § 48 odst. 3, § 58 odst. 4, § 59 odst. 5, § 66 odst. 3 a § 137a zákona

Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem nečiní více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let."

4. § 53 zní:

„§ 53

K § 54 a § 74e odst. 6 zákona

Stal-li se plně (částečně) invalidním účastník odboje, který utrpěl poškození zdraví následkem účasti v odboji (věznění nebo internace z důvodů fašistické persekuce v době nesvobody), předpokládá se, že plná (částečná) invalidita vznikla v souvislosti s odbojovou činností (vězněním, internací), není-li tato souvislost vyloučena povahou případu."

5. V § 57 odst. 3 a § 60 odst. 4 se mění hranice věku dítěte z 25 na 26 roků.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. **Tomášek** v. r.

181

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 20. prosince 1968,

jíž se mění a doplňuje vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy, s Ústřední radou odborů a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 145 zákona č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb. (dále jen „zákon"):

Čl. 1

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášky č. 93/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 3 se vkládají za slova „školní docházky" slova „a od 1. ledna 1969 též manželka jednotlivě hospodařícího rolníka a manželka spolupracujícího člena rodiny".

   V témže paragrafu se zrušuje odstavec 4.

2. § 6 odst. 2 se zrušuje; v důsledku toho se vypouští označení odstavce 1 tohoto paragrafu.

3. § 7 zní:

   „Starobní důchod náleží jednotlivě hospodařícímu rolníku, který v době trvání pojištění nebo do dvou roků po jeho zániku dosáhl věku 65 let, je pojištěn aspoň 15 roků a nepožívá invalidní důchod."

4. § 9 odst. 1 zní:

„(1) Starobní (invalidní) důchod jednotlivě hospodařícího rolníka činí:

při průměrném ročním vyměřovacím základu Kčs	do 6 roků pojištění měsíčně Kčs	po 6 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 8 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 10 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 15 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 20 rocích pojištění měsíčně Kčs	po 25 a více rocích pojištění měsíčně Kčs
do 2 100	210	230	230	230	245	260	275
od 2 101 do 3 300	225	245	260	270	280	300	320
od 3 301 do 4 500	234	260	276	294	315	340	365
od 4 501 do 5 700	243	269	298	318	350	380	410
od 5 701 do 7 800	252	284	314	340	380	420	460
od 7 801 do 10 200	261	299	336	370	410	460	510
nad 10 200	270	308	350	390	440	500	560"

5. V § 9 se připojují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

   „(3) Je-li starobní (invalidní) důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodce, vyměří se částkou nejméně 445 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, částkou nejméně 645 Kčs měsíčně; je-li tímto rodinným příslušníkem manželka, která má důchod, vyměří se starobní (invalidní) důchod tak, aby spolu s důchodem náležejícím manželce nečinil méně než 750 Kčs měsíčně.

(4) Důchod se zpravidla považuje za hlavní zdroj výživy důchodce, jestliže jeho jiný příjem nečiní více než 200 Kčs měsíčně, a je-li na důchod odkázán též rodinný příslušník důchodce, více než 400 Kčs měsíčně. K pracovnímu příjmu důchodce nebo jeho rodinného příslušníka se nehledí, jsou-li tyto osoby starší 70 let."

6. § 11 odst. 3 zní:

„(3) Vdovský důchod činí 60 % starobního (invalidního) důchodu; ustanovení § 66 odst. 4 a 5 zákona platí obdobně. Je-li vdovský důchod jediným nebo hlavním zdrojem výživy důchodkyně, činí 445 Kčs měsíčně."

7. § 14 zní:

„§ 14

Zvýšení důchodu a výchovného pro bezmocnost

Důchody jednotlivě hospodařících rolníků mohou být zvýšeny pro bezmocnost důchodce o 100 až 400 Kčs měsíčně za podmínek stanovených v § 74 zákona; obdobně lze zvýšit pro bezmocnost dítěte od sedmého roku jeho věku sirotčí důchod a výchovné."

8. § 19 zní:

„§ 19

Výše invalidního (částečného invalidního) důchodu

(1) Invalidní důchod rodinného příslušníka jednotlivě hospodařícího rolníka činí 210 Kčs měsíčně a může být zvýšen o 50 Kčs měsíčně.

(2) Částečný invalidní důchod rodinného příslušníka jednotlivě hospodařícího rolníka činí 105 Kčs měsíčně a může být zvýšen o 30 Kčs měsíčně.

(3) Rodinným příslušníkům povinným školní docházkou může být poskytnut až do skončení povinné školní docházky invalidní (částečný invalidní) důchod jen ve výši poloviny důchodu podle předchozích odstavců.

(4) Výchovné k důchodům rodinných příslušníků nenáleží."

9. V § 21 odst. 4 se vypouští druhá věta.

10. Za § 22 se vkládá nová část čtvrtá, která zní:

„Část čtvrtá

Důchodové pojištění účastníků odboje a pozůstalých po nich

§ 22a

Úvodní ustanovení

Pro důchodové pojištění jednotlivě hospodařícího rolníka (§ 1) a jiné osoby samostatně hospodařící (§ 21), pokud jsou účastníky odboje, a pozůstalých po nich platí ustanovení této vyhlášky, pokud se v této části nestanoví jinak.

§ 22b

Věk potřebný pro nárok na starobní důchod

(1) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníka odboje I. a II. skupiny se určí tak, že od věku 65 let se odečte jeden rok za každý započatý rok odbojové činnosti; potřebný věk však činí nejméně 60 let, jde-li o účastníka odboje I. skupiny, a 62 let, jde-li o účastníka odboje II. skupiny.

(2) Věk potřebný pro nárok na starobní důchod účastníka odboje III. skupiny, který byl aspoň šest měsíců vězněn z důvodů fašistické persekuce, činí 64 let.

§ 22c

Zvýšení starobního a invalidního důchodu

Za každý započatý rok odbojové činnosti se zvyšuje důchod účastníka odboje

skupiny	měsíčně o Kčs
I.	120
II. a III.	100
IV.	80"

11. Dosavadní část čtvrtá až šestá se označují jako část pátá až sedmá.

12. Za § 24 se vkládají nové § 24a a 24b, které znějí:

„§ 24a

Manželce jednotlivě hospodařícího rolníka a spolupracujícího člena rodiny se účast na výdělečné činnosti manžela v období od 1. října 1948 do 31. prosince 1968 hodnotí jako doba pojištění spolupracujícího člena rodiny podle této vyhlášky na žádost podanou nejpozději do 31. prosince 1971, jestliže

a) splňovala v tomto období podmínky stanovené v § 1 odst. 3,

b) doba, o jejíž zhodnocení požádala, činí z celkové doby její účasti na výdělečné činnosti manžela nejméně pět let, a trvala-li její účast na výdělečné činnosti manžela po dobu kratší než pět let, tuto kratší dobu, a

c) pojistné za dobu, o jejíž zhodnocení jde, bylo řádně doplaceno.

§ 24b

Invalidní (částečné invalidní) důchody manželek (manželů) jednotlivě hospodařících rolníků a manželek (manželů) spolupracujících členů rodiny*) náležející před 1. lednem 1969 se považují od tohoto dne za invalidní důchody spolupracujících členů rodiny, a to ve výši, v jaké náležely ke dni 31. prosince 1968."

13. V § 25 se za bod č. 19 připojuje nový bod č. 20, který zní:

*) Jde o důchody přiznané podle § 18 této vyhlášky.

„20. o skupinách účastníků odboje o invalidním (částečném invalidním) důchodu účastníků odboje, vznikla-li plná (částečná) invalidita v souvislosti s odbojovou činností, o nejvyšší a nejnižší výměře starobního a invalidního důchodu účastníka odboje, o nejnižší výměře vdovského důchodu vdovy po účastníku odboje nebo vdovy, která je účastnicí odboje, o krácení jejich vdovského důchodu při souběhu s příjmem z vydělečné činnosti, o výši sirotčího důchodu dítěte po účastníku odboje, o výši důchodu rodičů účastníka odboje, o vynětí ze zvláštní daně z důchodu, o úpravě důchodů účastníků odboje, na něž vznikl nárok před 1. lednem 1969."

V důsledku této změny se v témže paragrafu dosavadní body č. 20 až 22 označují jako body č. 21 až 23.

Čl. II

Ustanovení § 9 odst. 1 ve znění této vyhlášky platí též pro nároky na starobní a invalidní důchod, které vznikly před 1. lednem 1969 Výše starobního a invalidního důchodu bude upravena na žádost důchodce nejdříve počínajíc splátkou důchodu splatnou v lednu 1969.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. **Tomášek** v. r.

182

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 31. prosince 1968

o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti uchazečům o zaměstnání

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 32 odst. 4 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění (dále jen „zákon"):

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Uchazeči o zaměstnání, kterým náleží podle § 32 odst. 1 zákona peněžitá pomoc v mateřství, podpora při narození dítěte a přídavky na děti, se rozumějí občané, kteří se ucházejí u okresního národního výboru o zaměstnání nejpozději do šesti týdnů po skončení zaměstnání, členství ve výrobním družstvu, školní docházky nebo studia; výjimečně lze za takového uchazeče považovat i občana, který se uchází o zaměstnání z vážných důvodů až po této době.

(2) Jako skončení zaměstnání se posuzuje též skončení

a) členství v jednotném zemědělském družstvu nebo pracovní činnosti občana trvale pracujícího v takovém družstvu,

b) služebního poměru vojáků z povolání nebo příslušníků Sboru národní bezpečnosti anebo Sboru nápravné výchovy,

c) základní vojenské služby,

d) pracovní činnosti konané na základě dohody o pracovní činnosti,

e) pracovní činnosti občanů poskytujících služby a opravy na základě povolení národního výboru,

f) přípravy pro povolání občanů se změněnou pracovní schopností nebo léčebné rehabilitace,

g) výkonu trestu odnětí svobody, popřípadě ochranné výchovy.

(3) Jako skončení zaměstnání se posuzuje též zánik nároku na invalidní důchod. Skončením studia se rozumí také jeho zanechání nebo přerušení.

§ 2

Evidence uchazečů o zaměstnání

(1) Občan se vede v evidenci uchazečů o zaměstnání ode dne, kdy se ucházel u okresního národního výboru o zaměstnání, až do dne nástupu do zaměstnání nebo do dne, kdy oznámil, že nemá nadále zájem na zprostředkování zaměstnání. Uchazeč o zaměstnání se také vyřadí z evidence, jestliže tak rozhodl okresní národní výbor, protože občan odmítl nastoupit vhodné zaměstnání.

(2) Za vhodné zaměstnání se považuje zaměstnání, které odpovídá duševním a tělesným schopnostem, zdravotnímu stavu, osobním a rodinným poměrům uchazečů o zaměstnání a je přiměřené jeho kvalifikaci (vzdělání a praxi).

(3) Uchazeč o zaměstnání je povinen ohlásit do tří dnů nástup do zaměstnání nebo jiné pracovní činnosti, popřípadě jiné okolnosti, pro které již nepřichází v úvahu zprostředkování zaměstnání.

(4) Okresní národní výbor je povinen potvrdit uchazeči o zaměstnání, kterým dnem byl vzat do evidence uchazečů o zaměstnání, a dobu, po kterou byl veden v evidenci.

§ 3

Nárok na dávky

(1) Nárok na peněžitou pomoc v mateřství, podporu při narození dítěte a přídavky na děti a výše těchto dávek se posuzuje podle ustanovení zákona a předpisů podle něho vydaných,*) pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Peněžitá pomoc v mateřství, podpora při narození dítěte a přídavky na děti podle této vy-

*) vyhláška č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky č. 95/1968 Sb.

hlášky se neposkytují, pokud tyto nebo obdobné dávky již náleží podle jiných ustanovení*) zákona anebo podle zvláštních předpisů.**)

§ 4

Podklady pro stanovení peněžité pomoci v mateřství, výše a způsob jejího poskytování

(1) Výdělek podle § 8 odst. 2 zákona se zjišťuje ze základu, který byl pro uchazečku o zaměstnání rozhodným ke dni skončení zaměstnání podle předpisů o poskytování peněžité pomoci v mateřství platných pro ni k tomuto dni. Nelze-li výdělek takto určit, činí denní částka peněžité pomoci v mateřství 25 Kčs.

(2) U výdělků podléhajících dani ze mzdy se pro zjištění čisté denní mzdy použije daňové sazby platné pro uchazečku o zaměstnání v kalendářním měsíci, v němž skončila zaměstnání.

(3) U uchazeček o zaměstnání, které dosud nebyly zaměstnány, činí denní částka peněžité pomoci v mateřství u absolventek s vysokoškolským vzděláním 37 Kčs, u absolventek s úplným středním odborným vzděláním 28 Kčs a u ostatních 25 Kčs.

(4) Peněžitá pomoc v mateřství se poskytuje za všechny kalendářní dny kromě nedělí.

(5) Uchazečkám o zaměstnání se změněnou pracovní schopností se peněžitá pomoc v mateřství snižuje o částky vyplacené na příspěvku před umístěním***) nebo na příspěvku po dobu přípravy pro povolání.†)

§ 5

Rozhodování o nároku na dávky

(1) O poskytování dávek podle této vyhlášky rozhoduje okresní národní výbor příslušný podle trvalého bydliště uchazeče o zaměstnání.††)

(2) Nárok na peněžitou pomoc v mateřství uplatňuje uchazečka o zaměstnání na tiskopise, který vydá a potvrdí lékař v zařízení státní zdravotní správy, ve kterém je uchazečka o zaměstnání v době těhotenství, popřípadě v souvislosti s porodem v soustavné péči.

(3) Nárok na podporu při narození dítěte se uplatňuje na tiskopise, který vydávají místní národní výbory pověřené vedením matriky narozených. Na tiskopise příslušný místní národní výbor potvrdí údaje o narození dítěte.

(4) Nárok na přídavky na děti se uplatňuje na tiskopise „Přihláška nároku na přídavky na děti", na kterém se uplatňuje nárok na přídavky na děti pracovníků. Uchazečům o zaměstnání, kteří již pobírali přídavky na děti, vydá tuto přihlášku závod (škola), který přídavky na děti vyplácel.

(5) Dávky se hradí z rozpočtu okresního národního výboru.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 6

Organizace jsou povinny vydat národnímu výboru potvrzení o výdělku a o dalších skutečnostech rozhodných pro posouzení výše nároku na dávky uchazeče o zaměstnání.

§ 7

Peněžitá pomoc v mateřství, podpora při narození dítěte a přídavky na děti podle této vyhlášky se poskytují též občanům, kteří byli vedeni v evidenci uchazečů o zaměstnání v období od 1. července 1968 do 31. prosince 1968; dávky náleží nejdříve dnem 1. července 1968. Lhůta šesti týdnů uvedená v § 1 tu neplatí.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

První náměstek ministra:

Ing. **Tomášek** v. r.

*) např. § 6 odst. 4, § 17 odst. 3, § 26

**) zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, ve znění zákonů č. 141/1965 Sb., č. 116/1967 Sb., č. 89/1968 Sb. a č. 161/1968 Sb.

vyhláška č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin, ve znění vyhlášek č. 93/1968 Sb. a č. 181/1968 Sb.

vyhláška č. 21/1965 Sb., o důchodovém zabezpečení, nemocenském pojištění a preventivní a léčebné péči některých občanů činných při poskytování služeb, ve znění vyhlášky č. 94/1968 Sb.

vyhláška č. 86/1967 Sb., kterou se upravuje uvolňování pracovníků a jejich umisťování a hmotné zabezpečení v souvislosti s likvidací neefektivních provozů a s jinými racionalizačními opatřeními, ve znění vyhlášky č. 132/1968 Sb.

***) § 72 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, a § 94 vyhlášky č. 102/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení

†) § 72 zákona č. 101/1964 Sb a § 95 vyhlášky č. 102/1964 Sb.; § 108 zákona č. 103/1964 Sb. a § 78 vyhlášky č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků

††) § 32 odst. 3 zákona a § 7 vyhlášky č. 86/1967 Sb.

183

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury a informací

ze dne 21. prosince 1968,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 196/1954 Ú. l. (č. 220/1954 Ú. v.), o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl

Ministerstvo kultury a informací v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanoví podle § 13 odst. 2 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon):

Článek I

Vyhláška ministerstva kultury č. 196/1954 Ú. l. (č. 220/1954 Ú. v.), o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se slova „Slovenskému autorskému svazu v Bratislavě (dále jen „SAS")" nahrazují slovy „Slovenskému ochrannému svazu autorskému v Bratislavě (dále jen „SOZA")" a v § 9, 10, 12 a 13 se zkratka „SAS" nahrazuje zkratkou „SOZA".

2. § 6 zní:

„§ 6

(1) Pro výpočet provozovacího honoráře podle § 4 a 5 platí:

a) průměrné vstupné se určí tak, že součet cen jednotlivých druhů vstupenek se dělí počtem druhů vstupenek; výsledné číslo se zaokrouhlí na 50 haléřů, a to tak, že 25 haléřů a méně se nepočítá a od 26 haléřů se zaokrouhluje nahoru;

b) při pravidelně se opakujících hudebních produkcích pořádaných v místnostech (na prostranstvích) s restauračním provozem, kde je vstupné zahrnuto v ceně jídel nebo nápojů, popřípadě zakalkulováno jinak, se užije těchto sazeb vstupného:

ve IV., III. a II. cenové skupině	5,— Kčs,
v I. cenové skupině	8,— Kčs,
v tzv. výběrové skupině	10,— Kčs;

c) v případech, kdy pořadatel hudební produkce zaplatí pronajímateli za místnost (prostranství) sjednanou částku včetně úplaty za organizování produkce, určí se sazba tak, že sjednaná částka se dělí nejvyšším počtem osob, které místnost (prostranství) pojme, neurčuje-li pořadatelem vybírané vstupné užití vyšší sazby;

d) hudební produkce se vstupným dobrovolným se pokládají za produkce se vstupným 3,— Kčs, hudební produkce se vstupným libovolným za produkce se vstupným 5,— Kčs.

(2) Tvoří-li hudební produkce organický celek s výstavou jako její hudební doprovod a je-li přímo nebo nepřímo vybíráno od návštěvníků výstavy vstupné, použije se k výpočtu provozovacího honoráře sazby podle § 4 určené vstupným 1,— Kčs a rozsahem do 1 000 osob za každý den výstavy.

(3) Hudební produkce, při nichž není vstupné vybíráno ani přímo ani nepřímo, nebo je-li vstupné nižší než 1,— Kčs, pokládají se za hudební produkce se vstupným 1,— Kčs."

3. § 8 zní:

„§ 8

(1) Provozovací honoráře za hudební produkce, při nichž jsou díla přednášena hudebními automaty, se určí sazbou 5 % z hrubé tržby automatu, tj. z úhrnu hodnoty vhozených mincí.

(2) Provozovací honoráře za pravidelně se opakující hudební produkce, při nichž jsou díla přednášena v hostinských (ubytovacích) provozovnách výlučně pro poslech rozhlasovými nebo televizními přijímači, magnetofony, gramofony, popřípadě jinými reprodukčními zařízeními a není-li od návštěvníků vybíráno přímo nebo nepřímo vstupné, se platí ročním paušálem, určeným v Kčs podle cenové skupiny provozovny takto:

Cenová skupina	Rozhlasový, přijímač, gramofon, magnetofon	Televizor, rozhlasový přijímač spojený s gramofonem neb s magnetofonem (hudební skříň, rozhlasová ústředna)	Další reproduktor	Reproduktor rozhlasu po drátě
IV.	30,—	40,—	Pokud jsou zapojeny další reproduktory, zvyšuje se příslušná sazba o 20 % za každý reproduktor	8,— ve všech cenových skupinách
III.	40,—	60,—		
II.	60,—	100,—		
I.	80,—	140,—		

(3) Pokud hudební produkce jsou za týchž podmínek pořádány v lázních, zotavovnách, rekreačních střediscích, v místnostech závodních klubů a v kulturně osvětových zařízeních (nejde-li o provoz pohostinství), určuje se provozovací honorář podle ustanovení o III. cenové skupině. Rovněž podle ustanovení o III. cenové skupině se vyměřují provozovací honoráře za použití technického zařízení k šíření hudby v prostředcích hromadné dopravy."

4. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který zní:

„§ 8a

Za užití hudebních děl včetně přednesu doprovodné hudby rozhlasovými přijímači, magnetofony a gramofony při produkcích pořádaných Československými cirkusy a varieté, popřípadě (je-li pořad převážně vyplněn artistickým programem) i jinými pořadateli, dále za užití doprovodné hudby při lidové technické zábavě (LTZ), se platí provozovací honorář částkou odpovídající 1,35 % z docílené hrubé tržby. Podkladem pro výpočet provozovacích honorářů podle této sazby je doklad o docílené hrubé tržbě za období provozu, nejdéle za dobu jednoho kalendářního roku. Tento doklad (potvrzený finančním odborem příslušného národního výboru) je třeba předložit OSA (SOZA) nejdéle do 31. ledna běžného roku za rok uplynulý."

5. § 9 odst. 1 zní:

„(1) Při hudebních produkcích v Praze, Brně, Plzni, Ostravě, Bratislavě a Košicích se zvyšují provozovací honoráře uvedené v § 4 a 5 a dále v § 8 odst. 2 a 3 o 100 %."

6. § 15 se zrušuje.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Galuška v. r.

184

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 28 prosince 1968

k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem kultury a informací stanoví podle § 16 odst. 2 zákona č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti a § 5 odst. 3 zákona č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti (dále jen „zákon"):

Daňová povinnost

(k § 1 až 3 zákona)

§ 1

(1) Příjmy z tvůrčí činnosti literární a umělecké a příjmy z činnosti výkonných umělců podléhají dani z příjmů z literární a umělecké činnosti (dále jen „daň") jen tehdy, je-li uvedená činnost vykonávána mimo pracovní poměr a jejím výsledkem jsou díla literární, vědecká a umělecká, popř. umělecké výkony, jsou-li tato díla a výkony předmětem autorského práva.

(2) Příjmy, které obdrží poplatník od svého zaměstnavatele za literární a uměleckou činnost v oboru, který je předmětem jeho pracovní smlouvy, jsou podrobeny dani ze mzdy. Dani ze mzdy jsou podrobeny rovněž odměny vyplacené poplatníkovi vedle pravidelné mzdy proto, že co do množství výkonů překročil v oboru činnosti, který je předmětem jeho pracovní smlouvy, úvazek ve smlouvě stanovený.

§ 2

(1) Provdá-li se pozůstalá manželka, která má příjmy z autorských práv nebo práv výkonných umělců zděděných po svém manželovi, nebo je-li ve společné domácnosti s druhem, podléhají tyto příjmy dani z příjmů obyvatelstva.

(2) Plynou-li příjmy uvedené v předchozím odstavci osobě, která žila se zemřelým umělcem ve společné domácnosti nejméně rok jako družka, a po jeho smrti se tato osoba provdá nebo žije ve společné domácnosti s druhem, podléhají uvedené příjmy dani z příjmů obyvatelstva.

§ 3

Jestliže příjmy z literární a umělecké činnosti plynou z ciziny a byly v cizině prokazatelně zdaněny stejnou nebo obdobnou daní, nepodléhají v tuzemsku zdanění.

§ 4

(1) Vyučování v jakémkoliv oboru činnosti, z níž příjmy se zdaňují daní z příjmů z literární a umělecké činnosti, není činností podle zákona; činnosti podle zákona není proto zejména vyučování hudbě, tanci apod. Stejně se posuzují přednášky výukové povahy jako např. na instruktážích, v kursech, závodních školách práce apod. Příjmy z takovýchto činností podléhají dani ze mzdy.

(2) Příjmy z oboru užitého umění, fotografie a průmyslové retuše se zdaňují daní z příjmů z literární a umělecké činnosti, jsou-li výsledkem umělecké tvůrčí činnosti a jako takové jsou uznány a ověřeny orgány Svazu českých nebo slovenských výtvarných umělců. U fotografií užitých v periodickém tisku, v literárním díle nebo v díle z oboru propagační grafiky, jsou-li fotografie nezbytnými a neoddělitelnými částmi uvedených děl, není třeba ověření Svazu. V těchto případech rozhoduje o tom, zda jde o fotografii uměleckou, šéfredaktor nebo jiný odpovědný redaktor jím k tomu pověřený.

§ 5

Osvobození od daně

(K § 4)

Je-li v ceně nebo odměně vyplacené při veřejné soutěži zahrnuta též odměna za dílo nebo umělecký výkon, popřípadě za jeho užití, je vypisovatel soutěže povinen stanovit, jaká část z vyplacené ceny nebo odměny připadá na odměnu za dílo nebo umělecký výkon (jeho užití).

§ 6

Výplata odměn

(K § 5)

(1) Příjemcům honorářů, jejichž celkový roční čistý příjem nepřekročil v žádném z posledních

dvou roků částku 25 000 Kčs, vydají na požádání dosavadní výplatní místa*) průkaz o této skutečnosti. Průkazy budou platit pro běžný rok i pro léta následující, nedojde-li k opatření podle odstavce 2.

(2) Překročí-li příjem poplatníka podrobený dani z příjmů z literární a umělecké činnosti v některém roce částku 25 000 Kčs, je povinen oznámit tuto skutečnost zúčtovacímu středisku, které po projednání s příslušným Svazem rozhodne, zda průkaz uvedený v předchozí větě bude poplatníkovi ponechán i nadále, či nikoliv.

(3) Organizace vyplácející odměny za činnost, která podléhá povinnému zprostředkování,**) poukazují odměny v plné výši místu, které tuto činnost zprostředkovalo. Zprostředkující organizace postupuje při proplácení odměn podle § 5 odst. 1 zákona.

(4) Úhrn odměn přijatých od občanů v roce rozhodném pro zdanění je poplatník povinen oznámit do 15. ledna příštího roku zúčtovacímu středisku.

(5) Zúčtovacím střediskem jsou

a) Ochranná organizace autorská při Českém fondu výtvarných umění v Praze, pokud jde o odměny vyplácené tvůrčím a výkonným umělcům, kteří mají trvalé bydliště v českých krajích,

b) Slovenský fond výtvarného umění v Bratislavě, pokud jde o odměny vyplácené tvůrčím a výkonným umělcům, kteří mají trvalé bydliště na Slovensku.

(6) Organizace poukazující zálohy na daň zúčtovacímu středisku zašlou s poukazem záloh současně seznam poplatníků, v němž uvedou u každého poplatníka jeho příjmení a jméno (i krycí jméno), adresu jeho bydliště, popř. adresu jeho zaměstnavatele, druh a výši hrubých odměn a u odměn z oboru výtvarného umění též výši odčitatelných položek, částku sraženého příspěvku kulturním fondům a částku zadržené a zúčtovacímu středisku poukázané zálohy na daň za uplynulé období (§ 12 odst. 1 zákona).

(7) Zjistí-li zúčtovací střediska, že vzhledem k celkové výši odměn nestačí záloha ve výši 10 % odměny na krytí daně připadající na úhrn odměn od počátku roku a vznikly by pro poplatníka případné nedoplatky, uloží organizacím, které pravidelně nebo ve větším rozsahu vyplácejí poplatníkovi odměny, aby jako zálohu na daň zadržovaly a zúčtovacímu středisku odváděly vyšší přiměřené procento odměny. Organizace vyplácející odměny jsou povinny poukazovat z odměn zálohy na daň ve výši určené zúčtovacím střediskem od doručení příkazu až do konce kalendářního roku. Zúčtovací středisko zašle opis příkazu též poplatníkovi na vědomí.

§ 7

Základ daně

(K § 6)

(1) Při výpočtu daně zúčtovacím střediskem se příjmy podrobené dani do 50 Kčs zaokrouhlují na celé stokoruny dolů a přes 50 Kčs na celé stokoruny nahoru. Sráží-li daň plátce odměny, zaokrouhluje se odměna po odpočtu odčitatelných částek podle § 7 odst. 1 zákona na celé 10 Kčs dolů.

(2) Příjmem podrobeným dani nejsou náhrady cestovních výdajů, které vyplácí plátce vedle odměn, vykonává-li poplatník literární nebo uměleckou činnost podle určení plátce mimo své trvalé bydliště. Je-li smluvena odměna včetně náhrad za cestovní výdaje úhrnnou částkou, nelze z ní vylučovat náhradu těchto výdajů jako příjem nepodrobený dani.

(3) Za příjem nepodrobený dani se považují pouze náhrady cestovních výdajů vyplacené podle zvláštních předpisů,***) a to jen do výše těmito předpisy stanovené.

Odčitatelné položky

(K § 7)

§ 8

(1) Má-li poplatník odměny z různých oborů literární a umělecké činnosti, stanoví se odčitatelná položka u každé odměny zvlášť podle toho, za jaké dílo nebo umělecký výkon je odměna vyplácena.

(2) Poplatník je povinen za účelem správného stanovení odčitatelné položky v pochybných případech prokázat plátci, příp. zúčtovacímu středisku, o jaký druh odměny jde.

(3) Jako náhrada nákladů spojených s pořízením díla se odečítá z odměn za fotografická díla užitá v periodickém tisku (§ 4 odst. 2 vyhlášky) odčitatelná položka ve výši 30 % odměny [§ 7 odst. 1 písm. a) č. 2 zákona].

§ 9

(1) Za vyživovanou osobu poplatníkem se uznávají:

a) děti za podmínek uvedených v § 1 odst. 1 a 2 a § 3 vyhlášky č. 96/1968 Sb., o některých opatřeních na úseku daní placených obyvatelstvem,

*) § 6 odst. 3 vyhlášky č. 37/1965 Sb., k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti.

**) Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 71/1958 Ú. l., kterou se stanoví podmínky účinkování divadelních umělců z povolání v představeních mimo provoz divadla, ve znění vyhlášky č. 176/1958 Ú. l. a vyhlášky č. 74/1964 Sb. a vyhláška č. 89/1958 Ú. l., kterou se stanoví povinné zprostředkování pro některé obory umělecké činnosti ve znění vyhlášky č. 74/1964 Sb.

***) Vyhláška č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

b) manželka (družka) nebo manžel (druh) a jeho rodiče nebo rodiče jeho manželky (družky, manžela, druha), pokud tyto osoby nemají vlastní příjem přesahující ročně hrubých 6000 Kčs, žijí s poplatníkem ve společné domácnosti a poplatník jim poskytuje byt, stravu a ošacení,

c) manželka (manžel), která nežije s poplatníkem ve společné domácnosti, na kterou však poplatník platí výživné určené nebo schválené soudem, pokud nemá vlastní příjem přesahující ročně hrubých 6000 Kčs

(2) Přechodný pobyt mimo společnou domácnost (např. z důvodů léčení, studií, učení, výkonu vojenské služby) není na závadu, aby tyto osoby byly považovány za vyživované.

(3) Táž osoba může být uznána za vyživovanou pouze u jednoho poplatníka a u téhož poplatníka pouze u jedné daně. Podléhá-li poplatník vedle této daně ještě dani ze mzdy, poskytne se sleva na vyživované osoby vždy u daně ze mzdy. Při vybrání daně z příjmů z literární a umělecké činnosti se pak k vyživovaným osobám nepřihlíží.

(4) Jestliže sleva na vyživované osoby poskytnutá poplatníkovi u daně ze mzdy by byla nižší než sleva poskytnutá na vyživované osoby u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti, sníží zúčtovací středisko na poplatníkovu žádost při zúčtování podle § 11 odst. 2 vyhlášky vypočtenou daň o rozdíl mezi slevou poskytnutou u daně ze mzdy a mezi slevou, která by mu příslušela u daně z příjmů z literární a umělecké činnosti. Zúčtovací středisko sníží daň jen, prokáže-li poplatník potvrzením svého zaměstnavatele, kolik mu bylo v uplynulém roce sraženo na dani ze mzdy a kolik by mu bylo sraženo, kdyby mu nebyly poskytnuty žádné úlevy z důvodu vyživování osob.

(5) O uznání osob poplatníkem za vyživované rozhoduje stav k 1. lednu roku, v němž bude daň srážena. Ke změnám během tohoto roku se nepřihlíží. Narodí-li se však během roku dítě, které bude uznáno u poplatníka za vyživovanou osobu, přihlíží se k němu již po celý rok, v němž se narodilo.

(6) Nárok na slevu daně z důvodu vyživování osob uplatní a prokáže poplatník obdobným způsobem jako u daně ze mzdy.*)

§ 10

Sazba daně

(K § 8)

(1) Překročí-li čistý příjem poplatníka 25 000 Kčs ročně, vybere se vedle daně sražené plátcem až do celkového čistého příjmu 27 300 Kčs ročně daň pouze částkou převyšující 25 000 Kčs.

(2) Odměny devizovým cizozemcům vyplácí organizace, nejde-li o činnost podléhající povinnému zprostředkování (§ 6 odst. 1 vyhlášky), přímo poplatníkům. Z odměny srazí daň sazbou podle § 8 odst. 1 zákona bez přihlédnutí k již vyplaceným odměnám a odčitatelným položkám podle § 7 zákona. Obdobně postupuje při proplácení odměn devizovým cizozemcům zprostředkující organizace.

(3) Daň se zaokrouhluje do 50 hal. na celé koruny dolů a přes 50 hal. na celé koruny nahoru.

Způsob vybírání daně

(K § 9 až 12)

§ 11

(1) Z odměn přijatých od občanů, které je poplatník povinen oznámit zúčtovacímu středisku (§ 5 odst. 2 zákona a § 6 odst. 4 vyhlášky), vypočte se daň tak, že se připočtou k ostatním odměnám oznámeným zúčtovacímu středisku a příslušnou daň vypočte a od poplatníka vybere a odvede zúčtovací středisko po uplynutí roku ve lhůtě podle § 12 odst. 2 zákona.

(2) Do konce února po uplynutí každého roku provede zúčtovací středisko u každého poplatníka, jehož příjem podrobený této dani po odečtení položek uvedených v § 7 odst. 1 zákona přesáhl v uplynulém roce 25 000 Kčs, výpočet daně, provede zúčtování všech došlých záloh na daň s vypočtenou daní a případné přeplatky, pokud přesahují 10 Kčs vrátí poplatníkovi. Vznikne-li ze zúčtování přeplatek nepřesahující 10 Kčs nebo nedoplatek, zúčtuje jej se zálohami došlými v dalších obdobích, popř. vyzve poplatníka, aby uhradil nedoplatek přímo zúčtovacímu středisku. Neuhradí-li poplatník nedoplatek na vyzvání, požádá zúčtovací středisko okresní národní výbor příslušný podle místa poplatníkova bydliště o vymáhání daňového nedoplatku.

§ 12

(1) Zúčtovací středisko i plátce odměn, který vyplácí odměnu přímo poplatníkovi [§ 5 odst. 1 písm. a) zákona], je povinen vést o každém poplatníkovi záznamy, z nichž lze zjistit všechny skutečnosti rozhodující o výši odměn a o sražené a odvedené dani. Na rubu vplatního lístku, jímž odvádí sraženou daň, je povinen uvést, jakou částku úhrnem srazil všem poplatníkům v období, za něž odvádí daň.

(2) Do 15. března po uplynutí každého roku je povinno zúčtovací středisko i plátce, který vyplácí odměny přímo poplatníkovi [§ 5 odst. 1 písm. a) zákona] zaslat okresnímu národnímu výboru na tiskopise vydaném ministerstvem financí hlášení o vyplacených odměnách a o sražené a odvedené dani z příjmů z literární a umělecké činnosti v uplynulém kalendářním roce.

*) Vyhláška č. 24/1967 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy.

§ 13

Zúčtovací středisko nebo plátce smí daň, kterou poplatníkovi nesrazil, srazit dodatečně, jen neuplynula-li promlčecí lhůta podle § 14 zákona.

Závěrečná ustanovení

(K § 16 až 18)

§ 14

(1) Daň podle tohoto zákona se vybere z doplatků a záloh vyplacených nebo poplatníkovi připsaných k dobru po 1. lednu 1969, i když jde o doplatky a zálohy na odměny za dodaná díla nebo provedené výkony před uvedeným dnem

(2) Ministerstvo financí, popř. orgán jím zmocněný, upraví na žádost autora po projednání s příslušným uměleckým svazem daň připadající na odměny za významná původní díla literární, výtvarná nebo hudební, na nichž autor prokazatelně pracoval po dobu delší než jeden rok, aby výše daně odpovídala průměrné odměně za činnost autora v jednotlivých letech, v nichž na díle pracoval.

(3) Počínaje rokem 1969 se zrušuje vyhláška č. 37/1965 Sb. k provedení zákona o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 145/1965 Sb.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení; použije se jí poprvé pro výpočet daně z příjmů z literární a umělecké činnosti z příjmů dosažených po 1. lednu 1969.

Ministr:

Ing. **Sucharda** v. r.

185

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby v zákoně č. 160/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti

Článek I bod 1 § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 160/1968 Sb. má znít správně takto:

„a) sráží daň z odměn za literární příspěvky do periodického tisku, rozhlasu a televize, z odměn za přednášky a z odměn za výchovné koncerty včetně úvodního slova, nepřevyšuje-li odměna v těchto případech 1000 Kčs; z odměn převyšujících tuto částku a z ostatních odměn sráží daň, jen předloží-li poplatník potvrzení zúčtovacího střediska, že mu má být daň srážena přímo při výplatě odměny;“

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Československá tisková kancelář

vydala v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění a kultury podle zásad stanovených vládou na základě § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. **výnos** ze dne 12. prosince 1968, **kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 16. prosince 1968.

Do výnosu lze nahlédnout v zaměstnaneckém odboru a v právním oddělení Československé tiskové kanceláře v Praze a v Československé tiskové kanceláři na Slovensku v Bratislavě.

Ústřední správa geodézie a kartografie

vydala podle ustanovení § 27 odst. 3 vyhlášky č. 96/1967 Sb. dne 20. prosince 1968 pod č. 6158/1968-2 **výnos, kterým se stanoví zásady pro paušalizaci náhrad cestovních výdajů.**

Výnos se vztahuje na pracovníky orgánů a organizací Ústřední správy geodézie a kartografie, kteří bezprostředně provádějí nebo přímo řídí geodetické práce v terénu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 20. prosince 1968.

Zároveň se zrušuje výnos č. 7781/1964-13-356 o určení paušální náhrady podle § 27 vyhlášky č. 100/1964 Sb., uvedený v oznámení k vyhlášce předsedy vlády č. 129/1967 Sb. pod pol. XVII/42.

Výnos byl zaslán všem orgánům a organizacím Ústřední správy geodézie a kartografie, kde lze do něho nahlédnout.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti — **Redakce**: Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace**: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí 48 Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. — Účet SBČS Praha 1 - 11 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55
Tiskne: Státní tiskárna, n. p. závod 1 v Praze 1 Malá Strana, Karmelitská 6
Dohlédací pošta Praha 07